



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 22/2013-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť maloletých B. H., F. H. a T. H., všetci bytom M., zastúpených zákonným zástupcom JUDr. V. H., M., vo veci namietaného porušenia ich základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 P 31/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť maloletých B. H., F. H. a T. H. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2012 doručená sťažnosť maloletých B. H., F. H., a T. H., všetci bytom M. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených zákonným zástupcom JUDr. V. H., M., ktorou namietali porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

a práva zaručeného v čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 P 31/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ktorá sa vyznačuje zmätočnosťou a nejednoznačnosťou svojho obsahu, vyplýva, že sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv v súvislosti s neustanovením opatrovníka, ktorý by riadne hájil ich záujmy v napadnutom konaní.

Sťažovatelia v petite sťažnosti navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažujúcich sa detí H. na prístup k súdu v zmysle čl. 46 ods.1 Ústavy SR a právo na konanie bez diskriminácie podľa čl.14 dohovoru v konaní Okr. súdu Trebišov vedenom pod sp. zn. 16P/31/2010 bolo porušené.

2. Ústavný súd SR prikazuje, aby Okresný súd v Trebišove a Krajský súd v Košiciach v ďalšom konaní konali zákonným postupom a bez akejkoľvek diskriminácie.

3. Ústavný súd SR priznáva sťažujúcim sa deťom H. podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR finančné zadosťučinenie od oboch účastných súdov pre každé dieťa po 5 000.-€ za zásah do základného ústavného práva a práva dohovoru.“

Sťažovatelia zároveň žiadali o ustanovenie advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd prípisom z 22. februára 2012 informoval zákonného zástupcu sťažovateľov o zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti, ako aj o „nových“ podmienkach poskytovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi s účinnosťou od 1. januára 2012 prostredníctvom Centra právnej pomoci na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v súvislosti s poskytovaním kvalifikovanej ochrany práv sťažovateľov aj v konaní pred ústavným súdom.

V nadväznosti na tieto informácie ústavný súd odkázal zákonného zástupcu sťažovateľov na Centrum právnej pomoci na podanie písomnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s výzvou, aby do 14 dní od doručenia výzvy preukázal, že Centru právnej pomoci podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a udelenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a následne aby do 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci predložil ústavnému súdu písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Súčasne bol zákonný zástupca sťažovateľov poučený, že v prípade nesplnenia podmienok uvedených vo výzve môže byť sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Zákonný zástupca sťažovateľov na výzvu ústavného súdu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 16. marca 2012, ktorým však jednoznačne nepreukázal podanie žiadosti Centru právnej pomoci.

Ústavný súd v Centre právnej pomoci v K. (ďalej len „centrum“) zistil, že zákonný zástupca sťažovateľov podal 2. apríla 2012 centru žiadosť o poskytnutie právnej pomoci.

Ústavný súd prípisom z 1. októbra 2012 opätovne vyzval zákonného zástupcu sťažovateľov, aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy preukázal, že podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, a zároveň oznámil, ako bolo o tejto žiadosti rozhodnuté. Súčasne zákonného zástupcu sťažovateľov upozornil, že ak nesplní tieto podmienky, sťažnosť sťažovateľov môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zákonný zástupca sťažovateľov v podaní doručenom ústavnému súdu 23. októbra 2012 oznámil, že centrum o jeho žiadosti dosiaľ nerozhodlo.

Ústavný súd v súčinnosti s centrom zistil, že centrum rozhodnutím sp. zn. 4 N 1036/12 z 29. októbra 2012 nevyhovelo žiadosti sťažovateľov o poskytnutie právnej pomoci z dôvodu jej zjavnej bezúspešnosti. Uvedené rozhodnutie centra nadobudlo právoplatnosť 5. decembra 2012.

Keďže zákonný zástupca sťažovateľov v lehote určenej ústavným súdom nepreukázal skutočnosť, ako bolo o jeho žiadosti rozhodnuté, a nepredložil ústavnému súdu písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odmietnutie tejto sťažnosti neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením práv sťažovateľov v prebiehajúcom konaní na okresnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2013